

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200676
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8220200676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariana Muránska a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: C.O. I., L.. X.X.XXXX, Y. XXX/XXX, XXX XX Y., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o zaplatenie primeraného zadostučinenia 600,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 27.10.2020 č.k. 7Csp/29/2020-59, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 250,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II.V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

I. Žalobkyňi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej Národnej Rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600,- eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného v konaní Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6C296/2014. Konštatoval, že z rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/296/2014-111 z 19.10.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/150/2017-167 z 15.02.2018 bolo zistené, že v tomto konaní bola žalobkyňa úspešná v uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 586,- eur a nároku na určenie, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 24.03.2010 uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode č. 12, a to v časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou

administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Citovanými rozsudkami súd právoplatne vyhovel žalobe vychádzajúcej z právneho názoru o neprijateľnosti uvedeného bodu všeobecných podmienok poskytnutia úveru podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým jeho neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa relevantným spôsobom preukázala porušenie zákonnej povinnosti žalovaného poskytnúť spotrebiteľský úver bez neprijateľných, a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok. Žalobkyňa v konaní Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6C/296/2014 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť.

4. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia súd konštatoval, že primerané zadosťučinenie sa skladá z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu, ako aj zo sankcie za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné požadovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a kľud. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť, a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná subjektívne. Ochrana spotrebiteľa však nesmie pri aplikácii práva proti nekalkej súťaži alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa.

5. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané žalobkyňi priznať finančné zadosťučinenie vo výške 250,- eur. Pri stanovení výšky súd bral do úvahy skutočnosť, že žalovaný použil v zmluve o úvere neprijateľnú podmienku napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdov Slovenskej republiky, ktoré vyhlasovali túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Tým, že žalovaný požadoval od žalobkyne zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý vyplýva z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a táto sa až následne súdnou cestou domohla vrátenia tejto časti titulom bezdôvodného obohatenia, žalovaný u žalobkyne nepochybne vyvolal stav neistoty a určitý diskomfort, ktorý bola nútená strpieť. V tejto súvislosti súd nemohol ignorovať výsledok konania, ktoré skončilo až rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6C/296/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/201/2018 tak, že žalovanému bola uložená aj povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom uplatnenom rozsahu čím došlo aj k reparácií nepriaznivých majetkových dôsledkov protiprávneho konania žalovaného. Žalobkyňi bola rovnako prisúdená plná reparácia nákladov súdneho konania. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa voči spotrebiteľovi dopustil. Uzavrel, že suma 250,- eur ako finančné zadosťučinenie je pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľky primeraná a popri judikovanej povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňi rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/296/2014 - 248 z 20.06.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/201/2018 - 286 z 25.06.2019, spolu so zaplatením náhrady trov konania v konaní sankcionuje žalovaného dostatočne, čím svojim účinkom prispieva aj k upusteniu žalovaného od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti v súdnej veci, priznaná suma 250,- eur zodpovedá zákonom akceptovanej ochrane spotrebiteľa a má aj primeranú sankčnú povahu, vedúcu žalovaného k upusteniu od obdobného konania v budúcnosti.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola vo veci úspešná v celom rozsahu, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma, ako žalobca žiadal. Preto má žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa musí vychádzať len z prisúdenej sumy.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Bardejov pod sp.zn. 6C/296/2014, v ktorom súd rozhodol o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia, ale má za to, že predmetné rozhodnutie má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Vzhľadom na okolnosti prejednávaného prípadu, priznanú náhradu finančného zadosťučinenia vo výške 250,- eur považuje za neprimerane prísnu a založenú na

svojom a arbitrárnym výklade práva. Priznanie finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v prípade, ak by žalobcovo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Žalovaný má za to, že ochrana spotrebiteľa bola dovŕšená vydaním rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6C/296/2014, v ktorom konaní súd žalobcovi poskytol dostatočnú súdnu ochranu. Žalovanému preto nie je zrejmé na základe akých skutočností si žalobca uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250,- eur. Primerané finančné zadosťučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia teda trestá, a súčasne pôsobí preventívne. V danom prípade nie je priznaním finančného zadosťučinenia naplnená jeho preventívna funkcia ani z toho dôvodu, že žalovaný v novovzniknutých spotrebiteľských úverových vzťahoch už niekoľko rokov konštatovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku nepoužíva. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma sa do popredia dostáva kompenzačná funkcia, t.j. navrátenie do predošlého stavu. V danom prípade žalobcovi bolo priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je už čo kompenzovať. Žalovaný odôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia len s poukazom na výšku bezdôvodného obohatenia, a teda s prihliadnutím na spôsobenú materiálnu ujmu. Uvedené len nasvedčuje, že došlo k nepochopeniu inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorým sa má kompenzovať vzniknutá nemateriálna ujma. Žalobca nijakým spôsobom nešpecifikoval v čom spočíva nemajetková ujma, teda nie je zrejmé aká ujma bola spotrebiteľovi spôsobená (nemôže byť totožná so vzniknutým bezdôvodným obohatením, ktoré je majetkovou ujmu). Napriek tomu, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľa je upravený v osobitnom právnom predpise, netreba upomínať jednu zo základných zásad občianskeho práva charakteristickú pre zodpovednostné právne vzťahy, a to konkrétne, že poškodený subjekt, ktorý utrpel ujmu, či už majetkovú alebo nemajetkovú sa nesmie reparáciou obohatiť, ale nahradiť sa má skutočnou škodou/ujmu a nič viac. Priznanie finančného zadosťučinenia v predmetnom konaní nezodpovedá všeobecným zásadám občianskeho práva, nakoľko žalovaný by sa týmto obohatil o danú sumu bez právneho dôvodu. Vzhľadom na vyššie uvedené, výška uplatneného a priznaného finančného zadosťučinenia nie je z objektívneho hľadiska primeraná a spravodlivá. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o duplicitné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznať výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu ktorá spotrebiteľovi vznikla. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda

nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

11. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

12. A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

13. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutiu súdu vydaného vo veci samej.

14. Ako vyplýva z obsahu spisu vo veci 6C/296/2014 Okresného súdu Bardejov sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 19.10.2016 č.k. 6C/296/2014 - 111, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.02.2018 č.k. 19Co/150/2017-167 nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2019. Právoplatným ukončením konania vo veci 6C/296/2014 Okresného súdu Bardejov bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná na súde dňa 09. 04. 2020.

15. V prípade žalovaného, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6C/296/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/150/2017, s ktorými sa súd prvej inštancie oboznámil aj v tomto konaní išlo o závažné porušenie práv a povinností zameraných na ochranu spotrebiteľa. Dňa 24.03.2010 strany sporu uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX., na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi sumu 500,- eur, pričom dlžník sa veriteľovi zaviazal zaplatiť mu okrem poskytnutej sumy aj poplatok vo výške 484,- eur, teda celkovú sumu 984,- eur mal dlžník vrátiť veriteľovi v 12 mesačných splátkach po 82,- eur, počnúc dňom 26.04.2010. V odôvodnení citovaných rozsudkov súdy konštatovali, že medzi stranami sporu v uzavretej zmluve o úvere absentujú podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a RPMN). Dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Z poskytnutého úveru žalobkyňa si plnila svoje povinnosti a splácala úver do výšky 1.086,- eur. Žalovaný tieto plnenia prijímal bez toho, aby sa správal ako dodávateľ, ktorý sa správa vo vzťahu k spotrebiteľovi korektné, v súlade s dobrými mravmi, a nedbal na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ nemusela mať (a ani nemala, keď plnila dlh) pochybnosti o zmluve a jej neprijateľných dojednaniach a mohla sa reálne spoľahnúť na veriteľa, že zmluva je platne uzavretá a je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti. Žalobkyňa však mala plniť len to, čo jej bolo reálne poskytnuté vzhľadom na bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru, a preto plnenia navyše (suma 586,- eur) predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vo veci 6C/296/2014 prvoinštančný súd zároveň konštatoval, že dojednanie o administratívnom poplatku v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá už bola mnohokrát súdom vyhlásená za neplatnú. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie plne stotožnil a uzavrel, že žalovaný použil neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve voči žalobkyni, hoci mal zákonnú povinnosť

sa takéhoto konania zdržať (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

16. Odvolací súd, vzhľadom na spotrebiteľom úspešné uplatnenie porušenia práva voči dodávateľovi uvádza, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie. Je potrebné si na tomto mieste uvedomiť, že bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy o úvere, za použitia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nielen vnútroštátna právna úprava (napr. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale aj právo Európskej únie kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok. Súdny dvor Európskej únie dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života.

17. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že absencia podstatných náležitostí zmluvy o úvere zo dňa 24.03.2010 uzatvorená medzi stranami sporu, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potencióálne ohroziť jeho sociálny, či rodinný život, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi, rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života aj pre ostatných spotrebiteľov. Žalobkyňa v konaní 6C/296/2014 relevantným spôsobom preukázala porušenie zákonnej povinnosti žalovaného poskytnúť spotrebiteľský úver bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok. Navyiac v konaní 6C/296/2014 uplatňovala voči žalovanému nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá už bola mnohokrát súdom vyhlásená za neplatnú a žalovaný použil neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve voči žalobkyni, hoci mal zákonnú povinnosť sa takéhoto konania zdržať (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

18. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. Odvolací súd má za to, že finančné zadosťučinenie vo výške 250,- eur priznané súdom prvej inštancie vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal. V dôsledku konania žalovaného bola žalobkyňa nielenže vystavená bezprostredne hroziacej majetkovej ujmy, nad rámec uvedeného bola nútená chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

19. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.2.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.6.2004 sp. zn. III.ÚS 209/04).

20. Vecne správne výroky o priznaní finančného zadosťučinenia zodpovedá vecne správny výrok o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, ale v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).